

Sygn. akt V Ca 14/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Elblągu V Wydział Cywilny Rodzinny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Hryniewicz /spr./

Sędziowie: SO Barbara Stradowska-Grzeszczuk

SR del. do SO Jolanta Petkowska-Piątek

Protokolant: st. sekr. sąd. Sylwia Szulc

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2014 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego M. O. zastąpionego przez matkę K. S.

przeciwko S. O.

o alimenty

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Braniewie

z dnia 10 października 2013r., w sprawie III RC 108/13

oddala apelację.

Sygn. akt. Ca 14/14

UZASADNIENIE

Małoletni powód M. O. reprezentowany przez przedstawicielkę ustawową K. S. wystąpił z powództwem o zasądzenie alimentów od pozwanego S. O. w kwocie po 600zł miesięcznie wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat od dnia 25 czerwca 2013 roku.

Pozwany uznał powództwo do kwoty 250 złotych.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Braniewie uwzględnił żądanie do kwoty alimentów po 550 złotych miesięcznie. Określił warunki płatności oraz odsetki w przypadku opóźnienia w płatności każdej raty. W pozostałej części powództwo oddalono. Orzeczenie zawiera także rozstrzygnięcie o kosztach sądowych i rygorze natychmiastowej wykonalności.

Orzeczenie powyższe było wynikiem następujących ustaleń i wniosków :

Pozwany S. O. jest ojcem małoletniego M. O., urodzonego (...) w E.. Rodzice powoda do maja 2013 roku pozostawali w nieformalnym związku, zamieszkiwali razem. Obecnie K. S. wraz z synem zamieszkuje u rodziców.

Matka małoletniego powoda w chwili obecnej jest osobą bezrobotną zarejestrowaną w Powiatowym Urzędzie Pracy w B., otrzymuje zasiłek dla bezrobotnych w wysokości 823 zł brutto miesięcznie. Nie podejmuje prac dorywczych, gdyż zajmuje się wychowaniem dziecka.

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda miesięcznie na żywność dla syna przeznacza kwotę 400zł, na ubranie 100-150zł. Z uwagi na brak środków finansowych nie dokłada się rodzicom do kosztów utrzymania mieszkania. Ukończyła studia odnowy biologicznej.

Pozwany S. O. zatrudniony jest w firmie (...) Sp. z o.o. w P. na stanowisku robotnika drogowego, operatora maszyn. Otrzymuje wynagrodzeniem zasadnicze wraz z nadgodzinami w wysokości od 6.404,24zł do 7.749,02zł brutto miesięcznie. Z zawodu jest technologiem robót wykończeniowym. Za wynajem mieszkania ponosi kwotę 300zł miesięcznie. Na utrzymaniu ma jeszcze dwoje dzieci, na które miesięcznie płaci alimenty w kwocie 700zł. Miesięcznie opłaca kredyt w wysokości 496zł. Na dojazdy do pracy wydatkuje kwotę około 1200zł miesięcznie. Pozwany nie utrzymuje kontaktu z małoletnim M. O..

Sąd I instancji uznał roszczenie alimentacyjne za zasadne.

Małoletni M. O. ma 1 rok i 2 miesiące. Usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda określone są jego wiekiem oraz aktualnym stanem zdrowia. W ocenie Sądu Rejonowego typowe dla dziecka w tym wieku potrzeby są takie jak: odpowiednie wyżywienie, odzież, zabawki edukacyjne, środki higieny i pielęgnacji, odpowiednie warunki mieszkaniowe. Dlatego też, niewątpliwie do usprawiedliwionych potrzeb małoletniego zaliczyć należy wydatki związane z mieszkaniem, wyżywieniem, ubraniami, środkami higieny i leczenia, zabawkami. Kwoty, jakie wydatkuje przedstawicielka ustawowa na zaspokojenie potrzeb małoletniego, tj. wyżywienie, ubranie, zabawki, środki higieny i pielęgnacji w ocenie Sądu orzekającego, są adekwatne i niewygórowane. Małoletni M. O. pozostaje pod bezpośrednią pieczęcią matki. K. S. realizuje zatem swój obowiązek alimentacyjny wobec małoletniego poprzez sprawowanie bieżącej pieczy nad nim, w której to pozwany nie uczestniczy.

Odnosząc się do możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego Sąd Rejonowy wskazał, iż pozwany zatrudniony jest w firmie (...) Sp. z o.o. w P., otrzymuje miesięcznie wynagrodzenie wraz z nadgodzinami w wysokości od 6.404,24zł do 7.749,02zł brutto miesięcznie. Jego miesięcznie stałe wydatki to koszty utrzymania mieszkania, wyżywienie, opłata za Internet, telefon oraz kredyt. Ponosi również koszty związane z dojazdem do pracy. Niewątpliwie na pozwanym ciąży obowiązek utrzymania dwójki pozostałych dzieci, na które miesięcznie łoży kwotę 700zł. Po odjęciu wszystkich wymienionych wydatków pozwanemu do swobodnej dyspozycji z wypłaty nadal pozostaje kwota około 2000zł. Zatem wynagrodzenie jakie otrzymuje pozwany w całości pokrywa jego potrzeby i stałe wydatki. Zasadzona na rzecz małoletniego kwota 550zł alimentów miesięcznie w żadnym stopniu nie obciąża budżetu pozwanego. Ponadto małoletni ma prawo do życia na równej stopie życiowej z rodzicami.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę w ocenie Sądu I instancji, kwota 550zł alimentów miesięcznie zasądzona jest wystarczająca, adekwatna i odpowiednia do możliwości zarobkowych pozwanego i usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo uznając, iż żądanie ponad kwotę 550zł jest nieadekwatne do usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda.

W apelacji od powyższego wyroku wniósł on o zmianę orzeczenia i oddalenie powództwa ponad kwotę alimentów 300 złotych miesięcznie. W ocenie skarżącego alimenty uwzględnione w zaskarżonym wyroku są nieadekwatne do możliwości płatniczych pozwanego. Sąd I instancji nie uwzględnił w kosztach utrzymania zobowiązanego wydatków na odzież, kosmetyki i leki, zawyżył jego zarobki netto i w sposób nieuprawniony uznał, że stałym dochodem pozwanego jest praca w nadgodzinach. Wreszcie po dacie orzeczenia Sądu I instancji pozwany nie pozostawał w zatrudnieniu.

ponieważ umowa o pracę została rozwiązana wraz z okresem na jaki została zawarta. Pozwany nie ma kontaktów z powodem, ponieważ matka dziecka ten kontakty utrudnia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego na uwzględnienie nie zasługuje.

W niniejszej sprawie należy mieć na względzie, że małoletni powód jest dzieckiem ponad rocznym, bezwzględnie wymagającym wielu czynności opiekuńczych i stałej pieczy. Te opiekę sprawuje jego matka. Pozwany nie włącza się w tę dziedzinę życia dziecka i uczestniczy w jego życiu wyłącznie poprzez partycypowanie w kosztach jego utrzymania.

Bez znaczenia jest okoliczność, czy matka dziecka kontakty utrudnia, czy też jest to decyzja pozwanego bowiem gdyby chciał on ten stan rzeczy zmienić skorzystałby ze środków prawnych do tego przewidzianych.

Zarobki pozwanego w dacie orzekania przez Sąd Rejonowy, nawet przy przyjęciu stanowiska pozwanego, iż oscylują w kwocie około 5000 złotych netto miesięcznie, pozwalają na partycypowanie w kosztach utrzymania najmłodszego dziecka w kwocie po 550 złotych miesięcznie, gdyż jest to niewielka część dochodów pozwanego. Powód jest trzecim dzieckiem pozwanego. Mając na utrzymaniu troje dzieci, musi się on liczyć z faktem, że znaczna, a czasami większa część osiągniętych dochodów, będzie przeznaczona na utrzymanie dzieci. Tak dzieje się również w rodzinach, gdzie dzieci mieszkają wspólnie z obojgiem rodziców. Aktualnie z uwagi na wiek dziecka i brak ze strony matki możliwości powierzenia opieki nad nim odpowiednim instytucjom, czy opiekunkom, winien on w znacznie większej części niż matkałożyć środki finansowe na powoda, skoro jest to jedyny sposób uczestniczenia w życiu dziecka.

Zaciągnięty kredyt, -jeśli strony zaciągnęły go wspólnie-, są zobowiązane wspólnie do spłaty, jeśli natomiast kredytoborcą był tylko pozwany, nie może on tego zobowiązania finansowego przedkładać nad obowiązek alimentacyjny.

Uprawniony jest też pogląd, że pozostawanie bez pracy pozwanego jest w jego życiu okresem przejściowym. Pozwany jest człowiekiem w pełni do pracy zdolnym z wyuczonym zawodem, z kilkuletnim funkcjonowaniem na rynku pracy i z doświadczeniem zawodowym, które pozwoli mu na wywiązanie się z obowiązku alimentacyjnego.

Zaskarżony wyrok jest prawidłowy. Koszty utrzymania małoletniego zostały szczegółowo wyliczone przez matkę powoda i są one do zaakceptowania, natomiast pogląd że to pozwany winien w znacznie większej kwocie wyłożyć środki finansowe na utrzymanie powoda, gdyż jego matka głównie obowiązek alimentacyjny spełnia poprzez osobiste starania o wychowanie dziecka, Sąd Okręgowy podziela.

Sąd I instancji nie naruszył prawa materialnego, a ustalenia których dokonał nie są sprzeczne z zebrany materiał dowodowym i nie noszą cech dowolności.

Nie został też naruszony przepis art. 135 krio. Pozwany jest istotnie obciążony większą częścią kosztów utrzymania powoda, ponieważ z uwagi na jego wiek poprzez opiekę nad powodem spełniany jest obowiązek alimentacyjny matki dziecka i jest to zgodne z przepisami kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Przepisy te bowiem jednoznacznie stanowią, iż obowiązek alimentacyjny może być także wykonywany poprzez osobiste starania o zabezpieczenie potrzeb niematerialnych dziecka. Nie można zatem skutecznie zarzucać że nastąpiły dysproporcje w wysokości świadczeń alimentacyjnych pozwanego i matki małoletniego powoda.

Kwota alimentów uwzględniona w zaskarżonym wyroku, nie zaspokoi w całości wszystkich potrzeb dziecka. Pozostałe środki matka może wyasygnować np. z kwoty najmu lokalu, który zamierza wynająć do czasu podjęcia pracy i zamieszkania w nim z dzieckiem.

Tak więc brak podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku, rozstrzygnięcie Sądu I instancji jest trafne, a apelacja jako nieuzasadniona podlegała oddaleniu stosownie do przepisu art. 385 kpc.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.